

[Bernhard Baunsgaard]

af hele renten på mellem 40 og 50 pct. Det giver slet ikke dækning i en inflationstid til, at der bliver en realrente på $3\frac{1}{2}$ pct. tilbage. Det er tvivlsomt, om der bare kunne blive 2 pct. tilbage.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg ved ikke rigtig, hvad hr. Lykketofts korrektion skulle til for, for jeg har på intet tidspunkt sagt det, han vender sig imod, eller ment det, han vender sig imod.

Vi har ved tidligere lejligheder diskuteret socialdemokratiets forslag, og dér har jeg vendt mig imod, at man ikke inddrog hele den overskydende rente ud over den realrente på 2 pct., der lå i det. Men jeg har da hele tiden været klar over, at det gjorde man netop ikke, man tog kun de 75 pct. Det giver altså den forskel – hvis vi endelig skal pinde det ud – at hvis realrenten er $3\frac{1}{2}$ pct., så vil man efter det nuværende forlig også få en realrente efter skat på $3\frac{1}{2}$ pct., mens man efter socialdemokratiets skitse ville have fået en realrente efter skat på knap $2\frac{1}{2}$ pct. Den forskel er der. Hvis man tror, at realrenten bliver meget større, så bliver der et eller andet balancepunkt, der ligger lidt højere.

Jeg mener ikke, at jeg har misforstået det eller udtalt noget som helst, der kunne antyde en misforståelse, så jeg synes, at korrektionen var ganske overflødig – måske ikke for Jyllands-Postens vedkommende, men i hvert fald for mit vedkommende.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg beklager, hvis jeg misforstod hr. Wilhelm. Det tror jeg nu også at der var andre der gjorde. Det eneste anliggende, jeg havde, var at få præciseret, hvad socialdemokratiets position havde været før, og hvad den var nu.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg gerne sige, at det, der jo har optaget også den tidligere socialdemokratiske regering i disse mange tekniske overvejelser om, hvordan man løste det her problem, var, om man kunne kombinere en beskatning af den fulde rente med et system, der garanterede en vis realrente, omkring de 3 pct. Der er mange forskellige tekniske løsninger på det. Ingen har

været færdigbearbejdet i de forhandlinger, vi har haft lejlighed til at føre, men det vil være velkendt, at Thorkil Kristensen-udvalget har indtil flere løsninger på problemet i sin betænkning, og det, der nu er aftalt, er en af dem.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, jeg skal bestemt ikke bestride, at socialdemokratiet i denne sag ligesom i raketsagen har slået adskillige kolbøtter og også arbejdet med 45–50 pct. beskatning, har arbejdet med en formueafgift og er endt i en realrenteafgift. Det skal jeg på ingen måde bestride.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Lykketoft for en kort bemærkning; derefter vil vi søge at vende tilbage til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Der er 2 grunde til, at socialdemokratiet har arbejdet med forskellige modeller i denne sag. Den ene grund er, at det er et teknisk uhyre kompliceret problem, som der kun findes én eneste rigtig løsning på. Den anden grund er, at vi forgæves og vedvarende har søgt at finde en fælles platform med det radikale venstre.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nationalbanken har meget tidligt foreslået en realrentebeskatning. Socialdemokratiet har været ude i alle mulige hjørner og kanter for at undgå denne beskatning, som Nationalbanken meget rigtigt siger nemt kan klares, fordi det drejer sig om ca. 700 forskellige skatteydere i dette tilfælde, og derfor er det ikke så kompliceret. Men naturligvis er det umuligt for os at gå ind på så forrykte forslag – ja, undskyld, at jeg er nødt til at karakterisere dem sådan – som når man vil beskatte den nominelle rente, og når man vil komme med en formueafgift. Det er umuligt, hvis man vil bevare et gran af saglighed.

Glistrup (FP):